

Eduard Chmelár: Marketingový prezident není dobrý prezident

[pz prvnizpravy.cz/zpravy/politika/eduard-chmelar-marketingovy-prezident-neni-dobry-prezident](https://prvnizpravy.cz/zpravy/politika/eduard-chmelar-marketingovy-prezident-neni-dobry-prezident)

V tuto chvíli nechci analyzovat výsledky, které nepřekvapily (Andrej Babiš tyto volby nemohl vyhrát, minimálně od toho momentu ne, když roztržkou s Okamurovou SPD pohřbil i teoretické šance na zvolení), píše Eduard Chmelár, slovenský analytik.

Eduard Chmelár, slovenský analytik

29. ledna 2023 - 09:01

Chci poukázat na fenomén, který v současné euforii zaniká, ale který dříve či později začne působit a mě z toho mrazí.

Petr Pavel je ukázkou, jak funguje politický marketing. Jak dokáže z chladnokrevného vycvičeného vojáka vykresat postavku s masarykovskou image. Je to produkt, ne autentický politik. Marketingový kandidát ovšem nikdy není dobrý kandidát. Je to kandidát těch, kteří ho vyrobili. O Babišovi víme všechno. A moc dobrého toho není. O tomto člověku však nevíme vůbec nic – a nemylte se, že ty pečlivě vytvořené „příběhy“ z jeho života jsou něčím více

než vyfabrikovaným PR. Petr Pavel stavěl na tom, že mlčel. Většina lidí to pochopila jako důkaz sebekontroly a důstojnosti člověka, který se nesníží na úroveň jeho cholerickeho protikandidáta. Jenže když se nepouštěl do žádné hlubší úvahy, když jeho názory na klíčové otázky současnosti jste spíše hádali než znali, když se nevěnoval problémům, které zajímají voliče, měla by vám zasvítit kontrolka, zda nekupujete kočku v pytli. My na Slovensku už s tím máme své zkušenosti. A přestože Babiš rád přehání, nedělá si starosti se zavádějícími výroky a snaží se budít dojem, že na rozdíl od soupeře on rozumí všemu, říkal toho voliči mnohem víc než Pavel.

Jakkoli se snaží vítězný generál stříhem bradky stylizovat do pózy prvního československého prezidenta a frázemi do toho posledního, Pavel není Havel a už vůbec není Masaryk. Prezident T. G. Masaryk byl idealista, do Washingtonské deklarace vepsal víru, že militarismus je zničen a sliboval, že stálé vojsko bude nahrazeno milicí, což mu konzervativní generál Štefánik rychle vytloukl z hlavy. Petr Pavel nikdy idealistou nebyl. Je to v první řadě ctižádostivý člověk, který sloužil minulému režimu i tomu současnému a byl by schopen sloužit i jakémukoli jinému. Proto byl pro mocenské kruhy v klíčových západních státech ideálním kandidátem. Z marketingového hlediska naplňovala rostoucí poptávku veřejnosti po politicích, kteří se nebudou hašteřit. Nejčastěji skloňovaným slovem s jeho osobou byla „slušnost“. Jenže slušnost je maloměšťácká fráze, která je v politice účelovou taktikou, nikoli hodnotou. Tento předepsaný kodex chování není zárukou mravního jednání člověka. Ronald Reagan byl mimořádně slušný člověk. A s tímto kultivovaným šarmem herce dokázal podporovat islámské teroristy, dodat chemické zbraně pro iráckého diktátora Saddáma Husajna, který jimi zmasakroval Kurdy, roztočit závody ve zbrojení, protiprávně obsadit Grenadu a mnoho dalších svinstev.

Češi dostali slušného prezidenta, který bude po-slušný vůči Bruselu, dostanou svůj protektorátní klid a řád opřený o ochranná křídla Spojených států. Neboť pořádek a pokoj potřebují jen slabí a znejištění. A především, upřednostnili pavlovský militarismus před babišovským kapitalismem. Z pohledu agendy, které se nejvíce věnuji, musím zdůraznit, že Andrej Babiš není žádný mírotvůrce. Jako premiér chtěl NATO přeměnit na „útočnou organizaci“, podporoval všechny mise aliance v zahraničí, vítal zbrojení, nepodepsal česko-slovenskou mírovou iniciativu Mír a spravedlnost a přesto, že mu to někteří radili, odmítl se vymezit vůči generálu Pavlovi tím, že neratifikuje vojenskou smlouvu s USA, která umožní rozmístění amerických vojáků na českém území. I když Babiš mluví o míru, nerozumí této agendě a není v ní autentický. Přesto v něm stále mnoho lidí vidělo intuitivně menší hrozbu než u jeho protikandidáta. Proto nevolili za Babiše, ale proti Pavlovi.

Nejbizarnější a nejskandálnější událost těchto voleb byl však příchod Zuzany Čaputové do volebního štábu Petra Pavla. Dovedu si představit, že její přívrženci z toho omdlávali nadšením, ale z pohledu důstojnosti prezidentského úřadu

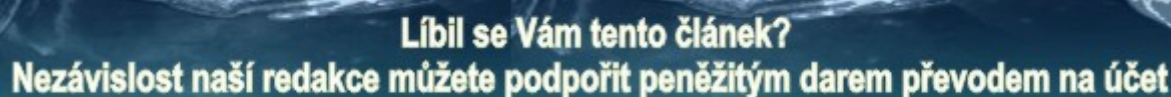

suverénního státu to byl pořádný trapas. Zuzana Čaputová blahopřála Petru Pavlovi dříve než český premiér nebo český prezident. Ona vyrazila z Bratislavy dříve, než se objevily první odhady. Prezidentka republiky se však nemůže chovat jako fanynka Kelly Family, která stanuje před stadionem noc před koncertem, aby uviděla svůj idol. Je to hlava státu, která takovým chováním zneuctila svůj úřad. Ona není místodržitelkou Českého království na

Slovensku, není zástupkyní bratislavské kavárny, ale nejvyšší představitelkou suverénního státu, která jej reprezentuje jako celek. Tato dočasná ztráta sebekontroly pouze potvrzuje, že tyto dva marketingové produkty bez obsahu a na objednávku mají společného pána. A hlavně mají blíže k těmto nadnárodním elitám než k vlastnímu lidu.

Jednota Visegrádské čtyřky právě dostala smrtelný úder. Bratrství Čechů a Slováků má smysl jen tehdy, když jsme si navzájem těmi nejspolehlivějšími přáteli, ne když jsme společnými vazaly jedné velmoci, končí komentář Eduard Chmelár.

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)

Líbil se Vám tento článek?
Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem převodem na účet

Pro platby ze zahraničí: IBANCZ5601000000438974200277
BIC / SWIFT kódKOMBCZPPXXX

Děkujeme, že nás podporujete!